

[Kim Behnke]

endnu. Derfor har vi altså den situation, at Elprisudvalget så muligheden for på baggrund af det at antage, at der var et politisk flertal i Folketinget, der skulle bakke deres beslutning op.

Men så har vi da heldigvis andre instanser. Og det er også interessant, for der opstod nemlig en anden situation. Der var et ændringsforslag eller i hvert fald en diskussion om – jeg mener også, det udkrystalliserede sig i et ændringsforslag – at den godkendelsesmyndighed, som skal godkende tomatgartnerier og overtagelse af elinstallatørforretninger osv., ikke er Elprisudvalget, men at det skulle være Konkurrencerådet, der skulle træffe beslutningen. Men nej, det ville man ikke have, der var ingen grund til, at Konkurrencerådet skulle blandes ind i det. Netop i SEAS-sagen har det vist, at det nok havde været klogt, om der havde stået Konkurrencerådet i loven i stedet for.

Dengang vi behandlede loven, var jeg en af dem, der sagde, at underskuddet dernede på tomateventyret var på 20-30 mio. kroner. Det var dét, gartnerne havde regnet det ud til. Det blev af Socialdemokratiet og regeringen slået hen som fuldstændig absurd: Det var ikke beløb i den størrelsesorden, og gartnerne regnede også deres forbrug af tandpasta og det hele med for at nå op på de enorme beløbsstørrelser.

Og hvad viste sig så: Det var 230 mio. kroner, som var spildt dernede. Men hvad værre er: Uanset hvem der kommer til at betale den regning, er der aldrig nogen, der kommer til at betale noget til de private små og store gartnerier, som har måttet dreje nøglen om, har måttet afskedige deres personale, og som nu sidder og hænger på en eller anden milliongæld resten af deres liv, fordi de har måttet gå fra hus og hjem og det hele. Dem er der ingen medlidenhed med, og det er rent faktisk dem, der har lidt det største tab. Elforbrugerne dernede kunne for længst have gjort oprør, det havde været passende, men det er, som så mange andre har sagt, jo en ganske anden sag.

Vi synes også, at Det Konservative Folkeparti kunne have udformet dette forslag på en mere elegant måde. Men vi ved godt, hvad meningen med dette er, så vi gider ikke som hr. Riishøj bruge taletiden på at diskutere, om ordene skulle have været nogle andre. Vi konstaterer, at vi godt ved, hvad Det Konservative Folkeparti mener, og vi støtter Det Konservati-

ve Folkeparti 150 pct. i denne sag; det må der ikke efterlades nogen tvivl om.

Men en gang imellem kunne man godt håbe på, at man, når vi vedtager nogle love her i Folketinget, også kiggede lidt uden for de tykke mure. Man kunne med rette sige, at vi ikke rigtig vidste, hvad dette drejede sig om, men nu har vi altså et eksempel i form af tomateventyret. Se at få stoppet den lov! Jeg håber, EF gør det, men ellers håber jeg, at et flertal her i Folketinget vil gøre det bl.a. med dette beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Hr. Kim Behnke er altså også imod de ting i udlandet. Vi skal sætte en ordentlig fed grænse ved Kruså; man skal ikke kunne gå ind i f.eks. Baltikum, i Østtyskland og for så vidt heller ikke i EF-lande og opføre kraftvarmeværker som i Danmark. Der er en helt åbenlys uenighed her.

Det skal selvfølgelig ske i selvstændige selskaber. Man kan oven i købet få tilskud til det fra internationale organisationer. Vi begår en kapitalbrøler ved ikke at udnytte de muligheder, der er her, både med hensyn til miljøet og med hensyn til danske arbejdspladser. Der er risiko forbundet med aktiviteter i det hele taget; det må vi se i øjnene, men hvis man ikke gør det, er der risiko for arbejdsløshed og for et dårligere miljø.

Men der er en lodret uenighed, og hvis Fremskridtspartiet tager seriøst på det, at atomkraftværkerne i nogle af disse lande skal afvikles og der skal bygges nogle miljøvenlige kraftværker i stedet, hvem skal så gøre det? Der burde vi stå i forreste række, men det må vi altså ikke.

Hr. Peter Hansen-Nord var lidt inde på, hvorfor elsektoren ikke må låne i bankerne i stedet. Det er meget besværligt. Kommer der en pensionist hen i en bank og spørger, om han kan få et lån, fordi han kan spare noget på elforbruget, kan det blive svært. Det er noget mere elegant at betale over elprisen, betale noget mere og så få udskiftet eludstyr, både i erhvervslivet og i private husholdninger. En sådan model er langt mere smidig, end hvis man skal ud i et kæmpeslagsmål med en bank, som formodentlig ikke vil låne penge ud til disse formål. Det er ikke min erfaring, at man med særligt held kan få lån til den slags.